

חַת־ת לַיּוֹם שְׁשִׁי פָּרִשְׁתָּ רֵאָה עֶרֶב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ כ"ח מִנְחָם אָב, ה'תשפ"ה

מְקֻדָּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שִׁישִׁי עִם רִשׁ"י

מֹשֶׁה מְלַמֵּד אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַמִּצְוֹת שֶׁהֵם צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:
אִם מְלֹוִים כָּסֶף לְאָדָם כְּלִשְׁהוֹ, וְהוּא לֹא הִחְזִיר אוֹתוֹ עַד שֶׁהִחֲלָה שְׁנַת הַשְּׁמִיטָה, הַחוֹב שֶׁלוֹ נִמְחָק.
יְהוּדִי יָכוֹל לְחַשֵּׁשׁ מֵאֲבִדוֹן בְּסֻפּוֹ בְּגִלְל הַמִּצְוָה הַזֹּאת, אֲבָל הַתּוֹרָה אוֹמֶרֶת שָׁאִם נִשְׁמַע לָהּ, לֹא יִהְיֶה אִף
יְהוּדִי עֲנִי בְּאֶרֶץ!
הִנֵּה זֶהִיר, אֵל תַּחֲלִיט שֶׁלֹּא לְהִלוֹת כָּסֶף לַיהוּדִי לִפְנֵי שְׁנַת הַשְּׁמִיטָה כְּדִי לְהִמָּנַע מִהִסְיָבוֹן שֶׁל אֲבִדוֹן
הַכָּסֶף.
אֲפֹלוּ אִם הוּא לֹא מִחְזִיר לָךְ אֶת כְּסָפְךָ, ה' יַחְזִיר לָךְ.
הַקֹּפֶד לְתֵת הַרְבֵּה צָדָקָה!
רִשׁ"י מְסַבֵּיר שֶׁהַפְּסוּקִים הָאֵלּוּ מְלַמְּדִים כָּל כֹּף הַרְבֵּה אוֹדוֹת מִצְוֹת נְתִינַת הַצָּדָקָה, לְמַשָּׁל, לְמִי צָרִיךְ
לְתֵת קוֹדֶשׁ וְכַמָּה יֵשׁ לְתֵת.
אִם יֵשׁ לְאָדָם עֶבֶד עֲבָרִי, עָלָיו לְהִרְשׁוֹת לוֹ לְצֵאת לְחוּפְשִׁי לִפְנֵי שְׁנַת שְׁמִיטָה.
יֵשׁ לְתֵת לוֹ מִתְּנוּת כְּשֶׁהוּא יוֹצֵא לְחוּפְשִׁי.
אִם הוּא לֹא רוֹצֵה לְעֻזְב, וְרוֹצֵה לְהִשָּׁאֵר עֶבֶד לְתַמִּיד יֵשׁ לְרַצֵּעַ אֶת אֲזָנוֹ לִיד הַמְּזוּזָה, וְאֵז הוּא נִשְׁאָר
אֲצֶל הָאֲדוֹן עַד לְשְׁנַת הַיּוֹבֵל.

תַּהֲלִים / יוֹם כ"ח לַחֲדָשׁ פָּרְקִים קל"ה- קל"ט

בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, בְּסִיּוֹם הַבִּרְכָּה הָרִאשׁוֹנָה שֶׁלִּפְנֵי קְרִיאַת שְׁמַע אוֹמְרִים שֶׁה' מְחַדֵּשׁ וּבוֹרֵא אֶת הָעוֹלָם

מידי יום מחדש- "המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית".

מוכיחים זאת מפסוק מהתהלים של היום "לעושה אורים גדולים, כי לעולם חסדו".

לומדים מכך שה' תמיד מחדש את העולם מכיון שבפסוק לא כתוב שה' עשה את המאורות הגדולים בלשון עבר, אלא "לעושה" – לשון הווה. ה' בורא בכל עת את העולם מחדש יש מאין, מדי שניה ושניה.

הדבר מלמדנו לקח חשוב בעבודת ה' שלנו.

עלינו ליזא שהיהדות שלנו גם היא תמיד דבר חדש, בדיוק כפי שה' בורא את העולם מידי רגע מחדש. אל לנו להרגיש שהיהדות היא משעממת, הדברים תמיד צריכים להיות חדשים ומלהיבים עבורנו כמו לקבל פרס חדש.

הבעל שם טוב הסביר שאנו מבקשים זאת מה' בסליחות: "אל תשליכנו לעת זקנה"-אנו מבקשים מה' שלא "ישליך" אותנו להרגשה שהיהדות והתורה והמצוות הם דבר ישן ומשעמם. אנו רוצים שהתורה והמצוות שלנו תמיד יהיו חדשים ורעננים.

תניא / אגרת הקדש סימן ח' (כ"ח מנחם אב שנה פשוטה)

האם בקשתם מאמא פעם ספריה, והיא אמרה, תוכלו לקבל אם תעזרו חמש דקות בבית? אמא רוצה שתהיו זכאים לקבל את הממתק! ה' גם רוצה שיגיע לנו לקבל את המחשבות המיוחדות והקדושות בשעת התפלה.

ומה עושים כדי לזכות ולקבלם? על ידי נתינת צדקה.

אבל, על ידי נתינה של מטבע לצדקה, אנחנו באמת מקבלים הרבה יותר מהשווי של אותה מטבע! האדמו"ר הזקן ממשיך משל על נטיעה, העץ שגדל הוא ללא שום השוואה לגדל של הזרע שממנו שתלו אותו.

היום לומדים שאותו דבר בעצם קורה עם הצדקה שלנו, המטבע שנתנו היא כמו נטיעה של זרע. ה"אדמה"- היא המקום שכל הרוחניות של הנשמות שלנו מגיעה ממנו. כשאנחנו נותנים צדקה, זה כמו לנטע שם מטבע ו"עץ" גדול ויפה צומח ממנו – המחשבות הקדושות שאנו חושבים בשעת התפלה.

כל זה במיוחד כשאנו נותנים צדקה עבור אנשי ארץ ישראל- זה כמו נטיעה באדמה מיחדת שמצמיחה מהר מאד, כדי שנוכל לקבל עוד יותר מחשבות רוחניות ומיחדות.

היום יום / כ"ח מנחם אב

היום נלמד ענין שיעזר לנו להתכוון כראוי לחדש אלול.

אם חס וחלילה אדם מרגיש לא טוב, מה עליו לעשות?

הוא צריך לעשות שני דברים:

1. לקחת תרופה כדי לגרום לאותו חלק בגוף להרגיש טוב יותר.
 2. לאכול אכל בריא, לנוח, לשתות הרבה מים ולשבת קצת בשמש כדי שכל הגוף יתחזק וגם החלק הלא בריא ירגיש טוב יותר.
- אם הנשמה שלנו חולה צריכים לעשות בדיוק את שני הדברים האלה כדי לגרום לה להרגיש טוב יותר.

1. לעשות תשובה ולהעלים את העבירה שגורמת לנשמה להרגיש לא טוב.
 2. לקיים הרבה מצוות כדי לגרום לנשמה להיות כל כך חזקה, עד שהעברה גם היא תעלם.
- זה מה שאנחנו עושים בחדש אלול. אנו עורכים חשבון נפש כדי לראות את הדברים הטובים שעשינו במהלך השנה ולחזק אותם, וחוזרים בתשובה על הדברים שצריכים תקון.

ספר המצוות / מצוות עשה מ"ט

המצוה היום, **מצוות עשה מ"ט** בוללת בתוכה את הצווי לקיים את כל דיני יום הכפורים. למרות שישנם הרבה פרטים שעלינו לקיים. הם כלם פרטים של מצוה אחת. במשנה, נאמר שאם שכחו אחד הדברים כל המצוה לא נעשתה.

רמב"ם / הלכות עבודת יום הכפורים פרקים א', ב', ג'

היום מתחילים נושא חדש- עבודת יום כפור!
פרק א'- מלימד כיצד מתכווין הכהן הגדול ליום כפור.
פרק ב'- מסביר איך טהר את עצמו וכן אודות ודוי ושימוש בשמו המפרש של ה'.
פרק ג'- מסביר על השעיר לעזאזל וכיצד נשלח.
מאד מרגש לקרוא את הפרקים האלה- מרגישים כאלו צופים כיצד הדברים קורים בבית המקדש.

דרכי החסידות / המלך בשדה

בפרשת ראה, ישנו מאמר מאד מפרסם - "**אני לדודי ודודי לי**"- על חדש אלול!
האדמו"ר הזקן אומר שבחדש אלול, ה' מתגלה בעולם בעוצמה. כמו החיות שמאירה בחג. אם כך, מדוע חדש אלול איננו חג אחד ארוך?
ישנו משל למלך, בדרך כלל המלך יושב בארמונו. אם אתה רוצה להכנס אליו, אתה צריך לחכות לו הרבה זמן כדי שתזכה לכך. וישנם הרבה שומרים ומאבטחים שידאגו שאתה מוכן לכניסה למלך.
אבל לפעמים המלך יוצא לשדה- מקום שבו כלם נמצאים. הוא מחיך לכלם ועוזר להם בכל צרכיהם. כשהמלך נמצא בשדה, אנחנו פשוט יכולים לפנות אליו איך שאנחנו.
לחג צריכים להתכווין הרבה זמן, ללבש בגדים מיוחדים, לא לנגוע במקצה, ולהתפלל תפלות מיוחדות כדי שנוכל להרגיש את הקדשה. אבל בחדש אלול, כשהמלך בשדה, אנחנו יכולים להרגיש את החיות המיוחדת מה' אפלו כשאנחנו "רק עושים את הפעולות היומיות הרגילות.
דבר זה עוזר לנו לבצע את העבודה של חדש אלול, לתקן את הנהגות חיי היומיום שלנו.

גאולה ומשיח / ה' יעניש את הגויים שהציקו לעם ישראל

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

שני הפרקים האחרונים בספר יואל הם על הגאולה. בין היתר מדבר על כך שה' יעניש את הגויים שהציקו לעם ישראל בתקופת הגלות. בסוף הפרק האחרון, הנביא יואל מזכיר את אדום ומצרים שהם יענשו על כך שהרגו בעם ישראל ממלכות יהודה. שני הפסוקים האחרונים מתארים מה יקרה בסוף:

וַיְהוּדָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וַיְרוּשָׁלַם לְדוֹר וָדוֹר

וְנִקִּיתִי דָמָם לֹא נִקִּיתִי וְה' שָׁכַן בְּצִיּוֹן

וַיְהוּדָה – בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִיְהוּדָה , אוֹתָם נָסוּ לְהִרֹג

לְעוֹלָם תֵּשֵׁב – יִשְׁאַרוּ לְתִמִּיד (לְעוֹלָם)

וַיְרוּשָׁלַם – אוֹתָהּ נָסוּ לְהַשְׁחִית

לְדוֹר וָדוֹר – תִּשְׁאַר לְכָל הַדּוֹרוֹת

וְנִקִּיתִי דָמָם לֹא נִקִּיתִי – ה' אוֹמֵר אֲנִי יָכוֹל לְמַחֵל לָהֶם עַל עֲבֻרוֹת אַחֲרוֹת, אָבֵל עַל הַדָּם שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם הָרָגוּ, אֲנִי לֹא אֶסְלַח.

וְה' שָׁכַן בְּצִיּוֹן – הַדָּבָר יִקְרָה בְּאֶשֶׁר ה' יִשְׁכּוֹן בְּצִיּוֹן בְּזִמְנָן הַגְּאוּלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְׁלָמָה.

(יֹאֵל ד', כ' - כ"א)